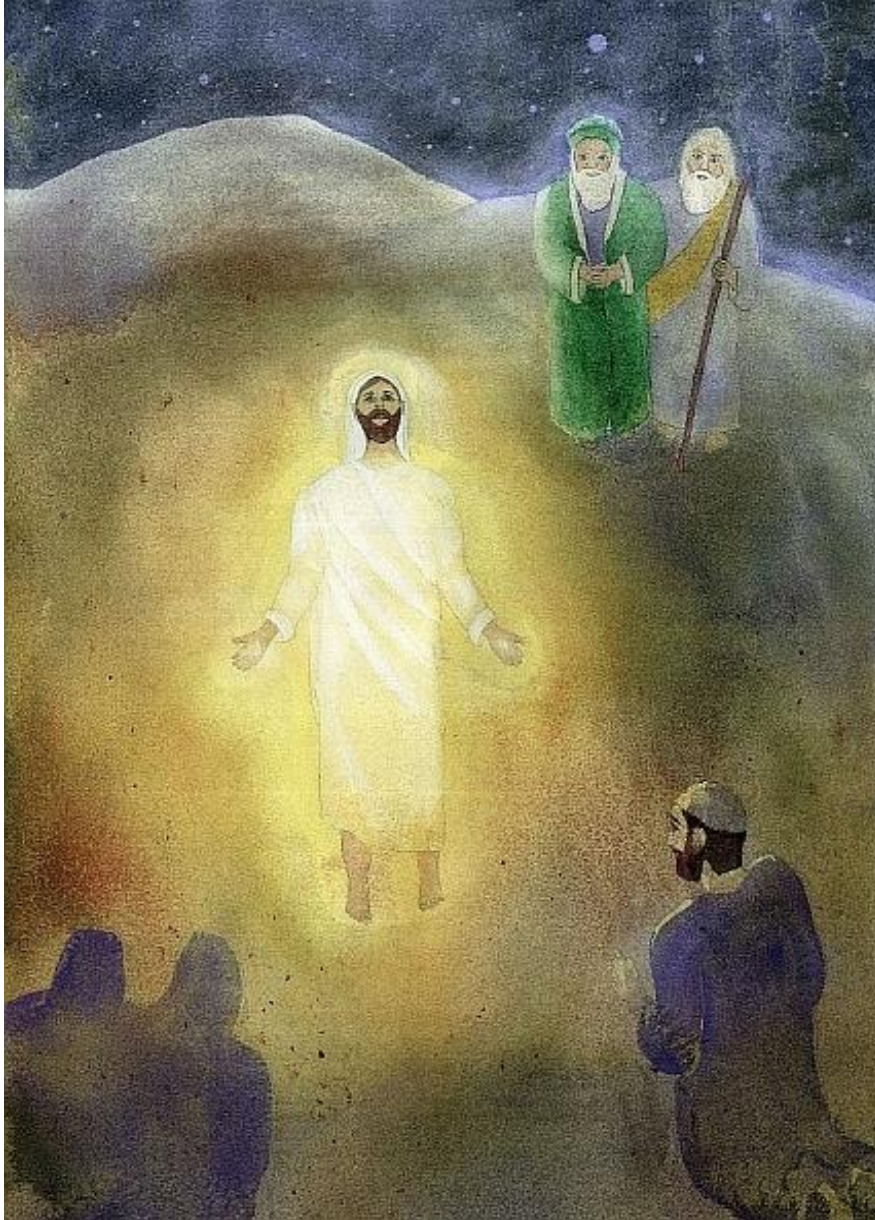

Vesperviering vrijdag 26 februari 2021

***Er kwam een wolk die hen overdekte,
en er klonk een stem uit de wolk:
`Dit is mijn geliefde Zoon; luister naar Hem.'***

voorganger: Lidwien Meijer
lectoren: Tony de Kaper en Yvon Westhuis
muziek: Zuri Ramirez (piano) en Leo de Kaper (cantor)
camera: Patrick Rutten

- **Het is 17.00 uur.**
We ontsteken de kaars

- **Welkom**

Welkom aan u thuis die livestream met ons verbonden bent.

We vieren de vesper en denken na over de lezing van komende zondag; de tweede zondag van de Vasten. De afbeelding op uw liturgieboekje laat ons een heel bijzonder moment zien.

Vandaag horen we het verhaal waarin God sprak tot zijn vertrouwing Jezus in de stilte rond de berg Tabor en de reactie van zijn meest nabije leerlingen. Het is een overweldigende scene op die berg waarin bemoediging, vertrouwen maar ook angst en moeten loslaten aan ons getoond worden.

Marcus legt over deze scene nog eens een 'onnatuurlijk wit licht' als een modern 'special effect'. Het gaat hier werkelijk ergens om.

Mogen we stil worden en nadenken over wat deze ontmoeting op de berg Tabor ons wil zeggen.

- **Korte stilte**

- **Lied:** Hier in de schaduw van de stilte

Hier in de schaduw van de stilte, geborgen in gebed en zang
ver weg van haasten en de kilte, van daag aan dag, van klein belang.
Hier in het lezen en het schouwen, in wijsheid en in zwijgzaamheid,
kan menigeen zich toevertrouwen, aan stilstaan tot in eeuwigheid.

Wie in dit huis van heilig wachten, de open ruimte binnengaat,
wie hier het leven wil verzachten, de woorden en de geest verstaat,
wordt hier gedragen door de tijden, gaat open uit geslotenheid,
ontmoet, met wie de uren wijden, de Eeuwige in eeuwigheid.

Wie in dit vieren wil verkeren, waar leegte in de ziel verwijdt,
zal aan de jaren niet verteren, ontdekt de zegen van de tijd.
Langzaam verschijnen gouden lagen van Gods onzichtbaar stil gelaat,
als een icoon gezien, gedragen, als teken van de eeuwigheid.

- **Openingsgebed**

Wees bij ons, goede God, deze namiddag, in de Veertigdagentijd.

Wees bij ons hier in deze ruimte.

Wees bij al die mensen in hun eigen ruimte thuis.

Geef dat we U zo ontmoeten mogen, zoals Jezus U ontmoette daar op die berg Tabor.

Uw licht, uw liefde en bevestiging.

Help ons door uw Heilige Geest, die met ons gaat op onze wegen, hier op deze dag en in al onze dagen, amen.

- **We bidden psalm 13**

Hoe lang nog, Heer?

Vergeet U mij voorgoed?

Hoe lang nog verbergt U uw gelaat voor mij?

Hoe lang nog, dag na dag, moet mijn hart tobben en klagen?

Hoe lang nog triomfeert mijn vijand over mij?

Zie naar mij om, Heer mijn God, antwoord mij.

Laat mijn ogen weer glanzen, zodat ik niet in doodsslaap val,

zodat mijn vijand niet kan zeggen: 'Ik heb hem verslagen';

zodat mijn belagers niet juichen: 'Hij verliest zijn evenwicht.'

Op uw liefde vertrouw ik, laat mijn hart om mijn redding juichen.

Ik zal zingen voor de Heer, want Hij heeft mij goed gedaan.

- **We luisteren naar psalm 116**

God in de hemelen, zie naar uw mensen,

wijs ons de weg van het leven.

Ik bleef vertrouwen, ook toen ik moest zeggen,

ik ben gebroken, mensen zijn bedrieglijk!

Maar hoe te spreken van wat Gij gedaan hebt?

Gij hebt ontsloten, wat mij hield gevangen.

Gij wilt de dood niet van wie wordt geslagen.

Dat wil ik zingen voor wie het wil horen

Ik kom U danken en uw naam aanbidden,
hier in uw woning tussen al uw mensen in,
Gij zijt de hartslag van ons broze leven.

God in de hemelen, zie naar uw mensen,
wijs ons de weg van het leven.

- **Evangelielezing: Marcus 9, vers 2 - 10**

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee
en bracht hen boven op een berg waar zij geheel alleen waren.
Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd:
zijn kleet werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan.
Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus.
Petrus nam het woord en zei tot Jezus: "Rabbi, het is goed dat we hier zijn.
Laten we drie tenten bouwen,
een voor U, een voor Mozes en een voor Elia."
Hij wist niet goed wat hij zei, want ze waren allen geheel verbluft.
Een wolk kwam hen overschaduwen en uit die wolk klonk een stem:
"Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, luistert naar Hem."
Toen ze rondkeken,
zagen ze plotseling niemand anders bij hen dan alleen Jezus.
Onder het afdalen van de berg
verbod Jezus hun aan iemand te vertellen wat ze gezien hadden,
voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan.
Zij hielden het inderdaad voor zich, al vroegen zij zich onder elkaar af
wat dat opstaan uit de doden mocht betekenen.
Woord van de Heer.
Wij danken God.

- **Overweging**

Als mensen de berg opgaan in de heilige schrift, gaat er altijd iets bijzonders
gebeuren. Bergen zijn niet voor niets hoog. En bergen zijn eenzaam en in de
eenzaamheid is er ruimte om iets van Eeuwigheid te ontmoeten. Als Jezus
met zijn leerlingen de berg op gaat staat er wat te gebeuren. Ze krijgen een
ervaring die hen met angst vervult en ze willen dat vasthouden.

Ik kan me voorstellen dat in de periode in februari, toen het zo vroom, heel veel mensen - schaatsend op een plas, in de zon... - topervaringen gehad hebben. Even weg van de Corona-opsluiting. Even vrij ademen, genieten... met volle teugen... jezelf voelen.

Zo moet het Jezus en de leerlingen ook zijn vergaan. En dan is er de wolk, het symbool van Gods aanwezigheid. Vanuit de wolk onthult de Eeuwige wie Jezus is: "Mijn zoon". En dan staat daar Elia, de profeet en Mozes als vertegenwoordiger van de wet. Jezus is de vervulling van beiden! Geen wonder dat de leerlingen er geen raad mee weten. Ze willen tenten bouwen; het allemaal vasthouden. In onze tijd zouden ze er heel wat foto's van maken en delen. Maar dan is het voorbij. Hier is het ijs al lang weer gesmolten. Jezus en zijn leerlingen komen weer in het dal, naar de harde werkelijkheid die leidt naar het kruis... naar zijn einde. Maar deze gebeurtenis, de ontmoeting met zijn Vader God helpt hem om dit kruis waardig te dragen. Zo'n ervaring als deze geeft ons kracht en nieuwe moed. Geluk ervaren en verlies dragen; het is ook in ons leven. In deze veertig dagen denken we daarover na.

- **Muziek**
- **We ontsteken wierook**
- **Voorbeden**

Worden we stil, laat ons bidden....

Voor mensen die U willen ontmoeten,
die er naar verlangen een glimp van U te ontwaren.
Die roepen: hoe lang nog Heer...
Dat U hen tegemoetkomt, zoals Jezus op de berg
Dat ze uw glans herkennen.
Laat ons zingend bidden:
Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar!

Voor mensen die U gevonden hebben,
die vertrouwd zijn met uw aanwezigheid in hun bestaan.
Dat hun geloof telkens gevoed mag worden.
Dat zij uw licht mogen delen met anderen.
Laat ons zingend bidden
Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar!

Voor ons allen die een weg moeten vinden door deze lastige coronatijd.
Dat we het mogen uithouden
Dat we gesteund mogen worden door muziek, een wandeling, een mooi
boek
Dat de weinige ontmoetingen die we hebben, vruchtbaar mogen werken.
Laat ons zingend bidden
Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar!

Laat ons ook bidden voor de volgende intenties.
Een goede Veertigdagentijd, met veel stilte en inspiratie
Voor alle zelfstandige ondernemers die het in deze periode zo moeilijk
hebben
Voor de jongeren, om kracht en dat ze toch steun kunnen vinden bij elkaar
Voor Joke van der Oever die onlangs is overleden. Dat zij mag rusten in Gods
licht.
Uit dankbaarheid voor mijn ouders Annie en Theo en mijn schoonouders
Reinder en Greta, omdat ze ons op het goede spoor gezet hebben.
Deze en al onze intenties dragen we op aan uw zorg.
Laat ons zingend bidden
Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar!

- **Onze Vader**

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving
maar verlos ons van het kwade.
Want van u is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

- **Gedicht**

Woordeloos

Woorden van Jezus
gaan veertig dagen met ons mee

Vergezellen ons denken en doen
veertig dagen aan een

Hechten zich, ondanks alle uiterlijk vertoon,
aan hart en nieren

Woordeloos vormen ze
Maken het hart
Gevoelig voor vreugde
Filteren ze wat van waarde is
Het overige mag aan ons voorbij gaan

Aukje Wijma

- **Lied:** Wij gaan in veertig dagen op weg naar Kanaän

Wij gaan in veertig dagen de weg naar Kanaän.
In hope en vol vragen omtrent een nieuw bestaan.
Want veertig is vol woorden van doortocht en woestijn.
Van dood en hergeboorte, van hoe een mens te zijn.

Wij gaan de veertig dagen, op water en op brood
Wie moe is wordt gedragen, naar leven uit de dood.
Daar is het land van vrede, voorbij de rode vloed
Van strijd die is gestreden, en alles is er goed.

Dit zijn de zeven tijden van omkeer en gebed,
Verzoening en bevrijding, van Jezus die ons redt.
O Rabbi, o Messias, Gij woord van brood en rots.
Gij die de wijze wet las, wijs ons de weg naar God.

- **Mededelingen**

- **Zegenwens en Zegen**

Dat wij ons gezegend mogen weten,
wij mensen die weten hoe kwetsbaar het leven is,
mensen die geven en ontvangen,
zaaien en oogsten,
mensen van de aarde en kinderen van het licht,
geboren en op weg om te sterven,
maar uiteindelijk geroepen om op te staan,
nu en voor altijd,
daartoe zegene U onze God
In de naam van de Vader....

Amen.

- **Lied:**

Ga
tot het einde der aarde,
tot het uiterste
daar zal liefde zijn:
Ga.

- **Afsluitende pianospel**

De Vesperviering is een initiatief van parochianen
van Parochie De Goede Herder Maassluis-Vlaardingen-Schiedam
en wordt uitgevoerd onder verantwoordelijkheid
van de pastoraatsgroep de Goede Herder Schiedam.
De Vesperviering wordt de laatste vrijdag van elke maand gehouden.